İslam İnkılabı Rehberi Ayetullah Seyyid Ali Hamanei'nin Batılı Gençlere ikinci mektubu - 29 /Nov/ 2015

Bismillahirrahmanirrahim

Batılı ülkelerdeki tüm gençlere!

Kör terörizmin Fransa'da gerçekleştirdiği acı olaylar bir kez daha benim siz gençlerle sohbet etmeme vesile oldu. Bu gibi olayların söze zemin oluşturması aslında benim için üzücüdür. Ama gerçek şudur ki eğer acı olaylar bir çare düşünme zemini ve ortak fikir yürütme ortamı oluşturmayacak olursa o zaman zarar kat kat artmış olur. Dünyanın neresinde olursa olsun her bir insanın çekmiş olduğu ızdırap öteki insanlar için de üzücüdür. Kendi azizlerinin gözleri önünde can veren çocuğun görüntüsü, ailesinin mutluluğu mateme bürünün anne, kendi eşinin cansız bedenini koşarcasına bir semte götürmekte olan koca veya biraz sonra kendi hayatının son perdesini göreceğini bilmeyen seyirci, insanın duygusunu kışkırtmayacak meseleler değillerdir. Sevgi ve insanlıktan nasibini almış her kes bu sahneleri görmekle üzülmekte ve etkilenmektedir. Bu ister Fransa'da vuku bulsun, isterse Filistin, Irak veya Suriye'de. Kesin olarak bir buçuk milyar Müslüman aynı duyguya sahip olup, bu facianın faktör ve müsebbiplerine karşı sinirli ve nefret etmekteler. Fakat mesele şudur ki bugünkü ızdıraplar eğer daha iyi ve güvenli bir yarının oluşturulmasına sebep olmayacak olursa sadece acı ve sonuçsuz hatıralarda kaybolup gidecektir. Ben eminim ki sadece siz gençler bugünkü olumsuzluklardan gerekli dersi çıkararak, geleceği yapmak için yeni bir yol bulacak ve batının bugünkü konuma gelmesine neden olan sapkınlıklara engel olacaksınız.

Doğrudur bugün terörizm bizim ve sizin ortak derdimizdir ama şunu bilmeniz gerekir ki son olayda tecrübe etmiş olduğunuz güvensizlik ve ıstırap, yıllardır Irak, Yemen, Suriye ve Afganistan halklarının çekmekte oldukları ıstırapla iki temel farkı bulunmaktadır. Birincisi şudur ki İslam dünyası çok daha geniş bir ölçekte, daha büyük bir boyutta ve çok daha uzun bir zamandır şiddet ve dehşete kurban olmaktadır. İkinci husus da şudur ki ne yazık ki bu şiddet olayları sürekli olarak bir takım büyük güçler tarafından muhtelif metotlarla ve etkili bir şekilde desteklenmiştir. Artık günümüzde çok az kimse ABD'nin, el-Kaide, Taliban ve onların uğursuz uzantılarının oluşturulması, takviyesi ve silahlandırılmasından habersizdir. Bu direkt desteğe paralel olarak tekfiri terörizmin aleni ve tanınmış hami ve destekçileri, dünyanın en geri kalmış siyasi düzenlerine sahip olmalarına rağmen her zaman batının müttefikleri arasında yer almışlardır. Oysa aynı zamanda bölgede en ilerici ve aktif halk demokrasisinden kaynaklanan en aydın düşünceler acımasızca saldırıya uğramış, sindirilmek istenmiştir. Batının, İslam dünyasındaki uyanış hareketine karşı çelişkili davranışı, batılı siyasetlerdeki çelişkiye açık örnektir.

Bu çelişkinin bir diğer örneği de İsrail devlet terörizminde görülmektedir. Zulüm altındaki Filistin halkı terörizmin en kötü örneğini tecrübe etmekteler. Eğer bugün Avrupa halkı birkaç günlüğüne kendi evlerine sığınmakta, izdihamlı mekân ve merkezlerde bulunmaktan kaçınıyorlar ise, Filistinli bir aile onlarca yıldır kendi evinde Siyonist İsrail rejiminin tahrip ve katliam makinesinden güvende değiller. Bugün, Siyonist rejimin site inşa girişimlerindeki kasavet ve zulmünü şiddet açısından nasıl bir şiddetle mukayese etmek mümkündür? Bu rejim, kendi etki sahibi müttefikleri veya en azından zahirde bağımsız gözüken uluslar arası kurumlar tarafından ciddi ve etkili olarak azarlanmaksızın her gün Filistinlilerin evlerini yıkmakta, bağlarını, tarlalarını yok etmekte. Hâlbuki onlara kendi ev eşyalarını aktarmasına veya tarım ürünlerini toplamalarına fırsat bile vermemektedir. Ve tüm bunlar (Filistinli) kadın ve çocukların dehşetten açılmış, yaşlı gözleri karşısında vuku bulmaktadır ki ailelerinin fertlerinin tartaklanıp yaralanmasına ve bazen de onların korkunç işkence merkezlerine aktarılmalarına tanık olmaktalar. Acaba bugünkü dünyada bundan bu hacim ve boyutta ve zaman açısından bu kadar uzun süren bir başka kasavet ve zulüm tanıyor musunuz? Suçu sadece tepeden tırnağa kadar silahlı bir askere itiraz etmek olan bir hanım cadde ortasında kurşun yağmuruna tutulması eğer terörizm değilse peki nedir? Bu Berberilik, vahşilik işgalci bir rejimin askeri gücü

tarafından yapıldığı için aşırıcılık nitelenmemeli midir? Ve belki de bu görüntüler 60 yıl boyunca sürekli olarak televizyon ekranlarında görüldüğü için artık bizlerin vicdanımızı rencide etmemelidir.

Kendisinin de sayısız kurban verdiği İslam dünyasına yönelik son yıllardaki askeri sevkıyat, batının çelişkili mantığına bir diğer örnektir. Saldırıya uğrayan ülkeler insani ziyanlara uğramanın yanı sıra aynı zamanda kendi temel ekonomik ve sanayi alt yapılarını da kaybettiler, onların kalkınma ve gelişme yönündeki hareketleri ya durmuş veya yavaşlamıştır ve bazı hususlarda onlarca yıl geriye gitmişlerdir. Buna rağmen arsızca onlardan, kendilerini mazlum nitelememeleri istenmekte. Bir ülkeyi harabeye çevirip şehir ve köylerini yerle bir edip ardından onlardan kendilerini mazlum nitelememelerini istemek nasıl mümkün olabilir! Faciaları idrak etmemeye veya unutmaya davet etmek yerine acaba sadakatle özür dilemeleri daha yerinde olmaz mı? Bu yıllar içinde İslam dünyasının saldırganların ikiyüzlü ve nifak tutumlarından çekmiş oldukları maddi zarar ve ziyanlardan az değil.

Aziz Gençler!

Benim temennim sizlerin günümüzde veya gelecekte tezvire bulaşmış bu zihniyeti değiştirmenizdir. Uzun vadeli hedeflerini gizlemeyi ve sinsi hedeflerini bezeyerek göstermeyi hedef edinen bu zihniyeti. Kanaatimce güvenlik ve huzurun oluşmasında ilk aşama, şiddet kaynağı olan bu düşüncenin ıslah edilmesidir. Batı siyasetine çifte standart egemen olduğu müddetçe ve terörizmin, güçlü destekçileri açısından iyi ve kötü olarak tanımlandığı müddetçe ve devletlerin çıkarları, insani ve ahlaki değerlerden ön planda tutulduğu sürece şiddetin kaynağını başka yerlerde aramamak gerekir.

Ne yazık ki bu kökler uzun yıllar boyunca tedrici olarak batının kültürel siyasetlerinin derinliklerine de nüfuz etmiş, yumuşak ve sessiz bir saldırıyı planlamıştır. Dünya ülkelerinin büyük bir bölümü, aktif ve gelişmekte olmasıyla birlikte yüzlerce yıl boyunca beşeri toplumları layıkıyla gıdalandıran kendi milli ve yerli kültürleri ile iftihar ediyorlar. İslam dünyası da bu durumdan müstesna değil. Fakat günümüzde batı dünyası modern araçlardan yararlanarak dünyanın kültürel kopyalanması ve eşitlendirilmesine ısrar ediyor. Ben, batı kültürünün öteki halklara zorla kabullendirilmek istenmesi ve bağımsız kültürlerinin aşağılanmasını sessiz ve büyük zararlı bir şiddet olarak görmekteyim. Zengin kültürlerin tahkir edilmesi ve onların en saygın bölümlerinin küçük görülmesi öyle bir ortamda tahakkuk bulmaktadır ki yerleştirilmek istenen kültür kesinlikle Halef olma kapasitesine sahip değil. Örneğin ne yazık ki batı kültürünün ana bileşenleri haline gelen “Hırçınlık” ve “Ahlaki rezaletler” gibi iki faktör artık kendi makbuliyet ve konumunu hatta kendi doğuş noktasında bile kaybetmiştir. Şimdi sorumuz şudur ki biz eğer kavgacı, müptezel ve anlamını yitirmiş bir kültürü istemesek acaba suç mu işlemiş oluruz? Bizler eğer muhtelif sanat benzeri ürünler kalıbında gençlerimizi hedef alan tahrip edici, yıkıcı sele engel olursak suçlu mu oluruz? Ben kültürel bağların önem ve değerini inkâr etmiyorum. Bu bağlar doğal şartlarda saygı içinde kabullenici topluma yönelik yapılırsa rüşt, gelişim ve zenginliği beraberinde armağan getirmiştir. Buna karşılık eşit olmayan ve zoraki bağlar ise her zaman başarısız ve ziyankâr olmuştur. Üzülerek şunu belirtmeliyim ki IŞİD gibi adi gruplar, bu gibi ithal kültürlerle başarısız vuslat ve bileşenlerin ürünü olmuştur. Eğer gerçekten sorun akidevi olsaydı o zaman sömürge dönemi öncesi de İslam dünyasında bu gibi olaylara tanık olunması gerekirdi, oysa tarih bunun tam aksine tanıklık etmekte. Kesin tarihi belgeler sömürünün radikal ve dışlanmış bir düşünceyle hem de bedevi bir kabilenin tam da merkezinde birleşmesinin bu bölgeye aşırıcılık tohumunu nasıl ektiğini açık bir şekilde göstermektedir. Aksi takdirde kendi temelinde bir insanın öldürülmesini tüm beşeriyetin öldürülmesi mesabesinde kabul eden dünyanın en ahlaklı ve insani mekteplerinden birinden IŞİD gibi bir pislik dışarı çıkabilir.

Diğer yandan şunu sormak gerekir ki Avrupa’da dünyaya gelen ve o muhitte fikri ve ruhi açıdan eğitilen kimseler niçin bu gibi örgütlere katılmaktalar? Acaba insanların savaş bölgelerine bir iki yolculukta bulunmakla bir anda kendi vatandaşlarını kurşuna dizecek kadar gaddarlaşabileceklerini kabullenmek mümkün müdür? Kesinlikle bir ömür boyunca şiddet ortaya çıkaran, bulaşık bir muhitte sağlıksız kültürel gıdalanmanın yan etkisini unutmamak gerekir. Bu hususta genel bir analizde bulunmak gerekir. Toplumun açık ve gizli kirliliklerini ortaya çıkaracak bir analiz. Belki de ekonomik ve sanayi gelişim yılları boyunca eşitsizlikler ve muhtemelen yasal ve yapısal ayrımlar sonucu batılı toplumlardan bazı kitlelerin yüreklerine yerleşmiş bir takım ukdelere sebebiyet vermiş ve bazı

aralıklarla bunun gibi hastalıklarla kendini göstermektedir.

Her halükarda toplumun zahiri katmanlarını yarmak, düğümleri ve kinleri bulmak ve yok etmek sizin üzerinize düşmekte. Çatlakları derinleştirmek yerine onarmak gerekir. Terörizmle mücadeledeki büyük bir hata, mevcut kopuklukları daha da artıran aceleci tepkilerdir. Milyonlarca aktif ve sorumluluk sahibi insandan oluşan Avrupa ve Amerika mukimli Müslüman toplumunu inzivaya iten veya tedirginlik ve korkuya sürükleyen ve her zamandan daha fazla onları temel haklarından mahrum bırakan, toplum sahnesinden dışlayan her bir aceleci ve duygusal hareket sorunu çözümleyemeyeceği gibi hatta mesafeleri daha da derinleştirecek ve rahatsızlıkları yaygınlaştıracak. Yüzeysel ve tepkisel tedbirler özellikle eğer yasal bir yön kazanırsa mevcut kutuplaşmaların artmasının yanı sıra gelecek krizlere yolu açmaktan başka bir sonucu olmayacak. Gelen haberler uyarınca bazı Avrupa ülkesinde kendi vatandaşlarını Müslümanlara karşı casuslukta bulunmaya zorlayan bir takım yasalar hayata geçirilmiştir. Bu davranışlar zalimcedir ve hepimiz biliyoruz ki zulüm ister istemez geri dönüş özelliğine sahiptir. Durum böyle olunca da Müslümanlar bu nankörlüklere layık değiller. Batı dünyası asırlardır Müslümanları çok iyi tanıyor. Hem batılıların İslam toprağında konuk oldukları ve ev sahibinin servetine göz diktikleri zaman ve hem de ev sahibi olup da Müslümanların iş ve fikir gücünden yararlandıkları gün muhabbet ve sabırdan başka bir şey görmemişlerdir. Bunun için de ben siz gençlerden sahih bir tanım uyarınca, derin bakışla ve olumsuz tecrübelerden yararlanarak İslam dünyası ile sahih ve şerefli bir teamülün temelini atmanızı istiyorum. Bu durumda pek de uzak olmayan bir gelecekte böyle bir temel üzerine kurduğunuz yapının mimarlarının üzerinde itimat ve güven çatısı açtığını, güvenlik ve huzurun sıcaklığını onlara hediye ettiğini ve aydın bir geleceğe karşı umut aydınlığını tüm dünya alanına yansıyacağını göreceksiniz.

Seyyid Ali HAMANEİ

28 Kasım 2015

8 Azer 1394